

26 Μαΐου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 & 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

Υπόθεση Αρ. 895/90).

5 Στρατός της Δημοκρατίας — Οι περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφίπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90) (σε συνδυασμό και με την καταργηθείσα Κ.Δ.Π. 118/81) — Χαρακτηρισμός του βαθμού 8 ως "πολύ καλός" ή "καλός" από το προηγούμενο και το νυν νομικό καθεστώς, αντίστοιχα — Ανάλυση.

10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28.1 — Δεν περιλαμβάνει την έννοια της επακριβούς αριθμητικής ισότητας — Δυσμενής διάκριση δύναται να υπάρξει, μόνο μεταξύ προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες και το βάρος της απόδειξης της φέρει το πρόσωπο που την επικαλείται.

15 Ο αιτητής αμφισβήτησε με την προσφυγή, κύρια, την κρίση του ως προακτέου κατ' αρχαιότητα και όχι κατ' επιλογή, από το βαθμό του συνταγματάρχη, εν όψει ιδίως της βαθμολογίας του 8 στις εκθέσεις ικανότητάς του και της διάφορης ταξινόμησης αυτού του βαθμού από τις Κ.Δ.Π. 118/81 και 90/90.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Ο βαθμός 8, που δόθηκε στον αιτητή, δόθηκε διότι κρίθηκε ότι, αυτός άξιζε του βαθμού 8 και κατά συνέπεια

ταξινομήθηκε σαν "πολύ καλός" με βάση την Κ.Δ.Π. 118/81, όχι αντιστρόφως. Η διαφορετική ταξινόμηση με βάση την Κ.Δ.Π. 90/90, δεν επηρεάζει κατά οποιοδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8. Εκείνο που άλλαξε με την Κ.Δ.Π. 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτός κατ' εκλογήν, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτός κατ' αρχαιότητα. Με άλλα λόγια η κλίμακα της βαθμολογίας δεν επηρεάζει τη βαθμολογία αυτή καθ' εαυτή, αλλά η βαθμολογία καθορίζεται από τους Κανονισμούς σε ποια κλίμακα επιπίπτει, βάσει της οποίας κλίμακας καθορίζονται οι διαβαθμίσεις των κρίσεων. Επομένως, κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς. Εξάλλου, κανένα δικαίωμα δεν δημιουργήθηκε ή αποκρυσταλλώθηκε για τον αιτητή, αλλά, απλώς υπήρχε από μέρους του μια απλη προσδοκία ότι θα τύγχανε προαγωγής, όταν θα κρινόταν, αν δεν άλλαζαν οι Κανονισμοί.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι επρόκειτο περί απλής προσδοκίας, γιατί οι αξιολογήσεις του αιτητή δεν του δημιουργούσαν δικαίωμα προαγωγής. Ένα τέτοιο δικαίωμα, τότε μόνο, αποκτάται ή αποκρυσταλλώνεται, όταν ο αξιωματικός κριθεί προακτός, παρόλο που και πάλι δεν δύναται να προαχθεί αν δεν υπάρχει κενή θέση στο βαθμό που προορίζεται. Τούτο ίσχυε με τους καταργηθέντες Κανονισμούς και τούτο ισχύει με τους ισχύοντες Κανονισμούς (βλ. Κ.Δ.Π. 118/81, Καν. 11(1) (2), (3) και Κ.Δ.Π. 90/90, Καν. 16(1), (2) και 27(1)).

2. Ο αιτητής, παρά τις αξιολογήσεις του παρελθόντος, edικαιούτο κρίσης και κρίθηκε προακτός, με την κρίση του Ιουλίου του 1990 (βλ. Καν. 27 της Κ.Δ.Π. 90/90). Επομένως, όταν το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων προέβη στην κρίση του αυτή, η κρίση θα έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία, να διενεργηθεί με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της, άσχετα αν οι αξιολογήσεις έγιναν στο παρελθόν με βάση τους καταργηθέντες Κανονισμούς, πράγμα το οποίο και έγινε. Επειδή δε η βαθμολογία του αιτητή ήταν 8, ορθά θεωρήθηκε "καλός" και ορθά κρίθηκε προακτός κατ' αρχαιότητα.
3. Είναι ανεδαφική η εισήγηση πως οι Καν. 30(5) και 41(2) της Κ.Δ.Π. 90/90 είναι *ultra vires* στο Νόμο, γιατί οι διατάξεις

- 5 των Άρθρων 11 και 27(2) (β) του Ν. 33/90, στις οποίες γίνεται πρόνοια για το θέμα της προαγωγής αξιωματικών, δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για τη ρύθμιση του θέματος των προαγωγών.
- 10 Όσον αφορά τη μη πρόβλεψη δυνατότητας ιεραρχικής προσφυγής κατά των αποφάσεων του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων, το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνει την έννοια της επακριβούς αριθμητικής ισότητας, αλλά διασφαλίζει μόνο εναντίον αυθαίρετων διαφοροποιήσεων και δεν αποκλείσει εύλογες διαφοροποιήσεις, οι οποίες γίνονται λόγω του ιδιάζοντα
- 15 χαρακτήρα των πραγμάτων. Δυσμενής διάκριση δύναται να εγερθεί μόνο μεταξύ προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες και το βάρος της απόδειξης της δυσμενούς διάκρισης βρίσκεται στο πρόσωπο που την επικαλείται.
- 20 Στην υπό κρίση περίπτωση ουδεμία δυσμενής διάκριση δημιουργήθηκε. Ο αιτητής δε τελεί υπό τις ίδιες συνθήκες με τους αξιωματικούς που κρίνονται από το Συμβούλιο Κρίσεων, του οποίου οι κρίσεις προσβάλλονται με ιεραρχική προσφυγή και ο αιτητής έχει τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους ομοιοβάθμους συναδέλφους του.
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30 *Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

Stavrou & Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 276

Τουμάζου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 2935

35

Φλωρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1512.

Προσφυγή.

- 40 Προσφυγή εναντίον της κρίσης του καθ' ου η αίτηση 1, με την οποία ο αιτητής κρίθηκε ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, με δύο ψήφους, και μία κατ' επιλογή.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά:

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να διακηρύσσεται ότι, η κρίση του καθ' ου η αίτηση 1 περί τον αιτητή, ως προακτέος κατ' αρχαιότητα με δυο ψήφους και μία κατ' επιλογή, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

10

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο. 2, με την οποία επεκύρωσε την πιο πάνω κρίση και/ή πίνακα, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

15

20

3. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι παράνομα παραλείφθηκε, από του να κριθεί προακτέος κατ' επιλογή, ο αιτητής και πως ό,τι παραλείφθηκε πρέπει να διενεργηθεί."

25

Ο αιτητής είναι μόνιμος αξιωματικός του στρατού της Δημοκρατίας και κατέχει το βαθμό του συνταγματάρχη, από 1.6.87.

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1990, επειδή ο αιτητής πληρούσε τα τυπικά προσόντα για κρίση, κρίθηκε στις 17.8.90 ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, σύμφωνα με τους Περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμούς του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90, ημερ. 18.5.90) (βλ. Παράρτημα 2 στην ένσταση).

30

35

Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών έκρινε τον αιτητή ως προακτέο κατ' αρχαιότητα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 41(3) της Κ.Δ.Π. 90/90, γιατί είχε γενική βαθμολογία 8 στις εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού και κατατάγηκε στην κλίμακα "καλός". Για να

40

κρινόταν ο αιτητής ως προακτέος κατ' εκλογή, θα έπρεπε, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 41(2) των προαναφερθέντων Κανονισμών, η γενική βαθμολογία του, σε όλες τις εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού, να ήταν τουλάχιστον "πολύ καλός".

Σύμφωνα με τον Καν. 30 (5) των προαναφερθέντων Κανονισμών, ως βαθμολογία "πολύ καλός" χαρακτηρίζεται η βαθμολογία 9 και ως βαθμολογία "καλός" η βαθμολογία 7 έως 8.

Σύμφωνα με τους καταργηθέντες από 18.5.90 Κανονισμούς περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας του 1981-1986 (Κ.Δ.Π. 118/81), Καν. 17(7), ως βαθμολογία "πολύ καλός" χαρακτηρίζεται η βαθμολογία 8 και 9 και ως βαθμολογία "καλός" η βαθμολογία 5, 6 και 7.

Η κρίση του αιτητή από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων έγινε με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 90/90, που ίσχυαν κατά το χρόνο που έγιναν οι κρίσεις, και όχι με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 118/81.

Η κρίση για τον αιτητή ημερ. 6.7.90, όπως διατυπώθηκε σε επιστολή που στάλθηκε προς αυτόν ημερ. 17.8.90 (βλ. Παράρτημα 2 στην ένσταση), έχει ως ακολούθως:

"1. Σας γνωρίζουμε ότι κατά τις τακτικές κρίσεις έτους 1990, που έγιναν σύμφωνα με τις πρόνοιες του σχετικού, το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών σας έκρινε:

ως προακτέο κατ' αρχαιότητα με δύο ψήφους και μία ψήφο ως προακτέο κατ' εκλογήν.

2. Ο λόγος που ετύχατε της πιο πάνω κρίσης, είναι γιατί έχετε γενική βαθμολογία, σε Εκθέσεις Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού, κάτω από το πολύ καλός και επί πλέον μία πειθαρχική ποινή (4ήμερη κράτηση) που σας επεβλήθηκε το 1985.

Συγκεκριμένα, στις Εκθέσεις Ικανότητας από 20.8.87 έως 31.12.87 και από 1.1.88 ως 31.12.88 έχετε βαθμολογία, στο προσόν γενική ικανότητα για περαιτέρω εξέλιξη, 8.

5

3. Πληροφορείστε περαιτέρω ότι ο Πίνακας με την πιο πάνω κρίση σας έχει κυρωθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο."

Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

10

Όλες οι αξιολογήσεις του αιτητή έγιναν με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 118/81 και κρίθηκε σε όλες "πολύ καλός".

15

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως, ο βαθμός 8 δόθηκε στον αιτητή γιατί κρίθηκε "πολύ καλός" και οι Κανονισμοί της Κ.Δ.Π. 118/81 του επέτρεπαν την προαγωγή κατ' εκλογή, ενώ με τους νέους Κανονισμούς, που κατατάσσεται στην κλίμακα "καλός", η προαγωγή του κατ' εκλογή δεν ήταν δυνατή, αλλά μόνο η προαγωγή του κατ' αρχαιότητα.

20

Ας σημειωθεί σε αυτό το στάδιο πως, τόσο με τους καταργηθέντες Κανονισμούς, όσο και με τους νέους Κανονισμούς, οι αξιωματικοί που κρίθηκαν προακτέοι, προάγονται εφόσον υπάρχει κενή θέση στο βαθμό για τον οποίο προάγονται και εκείνοι που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογή, προηγούνται εκείνων που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα.

25

30

Ο δικηγόρος του αιτητή, περαιτέρω, εισηγήθηκε πως, η νέα Κ.Δ.Π. 90/90 δεν έχει αναδρομική ισχύ και συνεπώς δεν είναι νόμιμο και συνταγματικό να ανατραπεί το διαμορφωθέν δικαίωμα προαγωγής του αιτητή και χαρακτήρισε τη νέα ρύθμιση, που αφορά την κλίμακα βαθμολογίας (Καν. 30(5)) και τις διαβαθμίσεις των κρίσεων σε προακτέους κατ' εκλογή και προακτέους κατ' αρχαιότητα κ.λ.π. (Καν. 41(2)), που εισήγαγε η Κ.Δ.Π. 90/90, ultra vires στο Ν. 33/90, δεδομένου ότι ο νομοθέτης δεν έδωσε εξουσιοδότηση για την έκδοση των Κανονισμών αυτών. Επιπρόσθετα αναφέρει, πως το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων, με το να ταξινομήσει το

35

40

βαθμό 8 σαν "καλός", έδωσε αναδρομική ισχύ στους νέους Κανονισμούς και επηρέασε δυσμενώς το κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή, που αποκτήθηκε πολύ πιο πριν από τους νέους Κανονισμούς. Ακόμα παρατηρεί πως, η

5 πλειοψηφία του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων πλανήθηκε με το να κρίνει κατ' αρχαιότητα και όχι κατ' εκλογή, προακτέο τον αιτητή.

Τέλος, γίνεται ισχυρισμός πως, η μη πρόβλεψη

10 ιεραρχικής προσφυγής κατά των αποφάσεων του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων, όπως προβλέπεται στον Καν. 43(2) για τις κρίσεις του Συμβουλίου Κρίσεων, δημιουργεί αδικίες, συνιστά άδικη μεταχείριση και παρεμποδίζει την πρόληψη παρανομιών.

15 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντέκρουσε τους πιο πάνω ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή.

Όσον αφορά την πρώτη εισήγηση του δικηγόρου του

20 αιτητή, εκφράζω τη διαφωνία μου, γιατί κατά τη γνώμη μου ο βαθμός 8, που δόθηκε στον αιτητή, γιατί αυτός κρίθηκε "πολύ καλός", δεν είναι ορθός. Η σωστή τοποθέτηση, κατά την άποψή μου, είναι πως, ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και, κατά συνέπεια,

25 ταξινομήθηκε σαν "πολύ καλός", με βάση τους Κανονισμούς της Κ.Δ.Π. 118/81. Η διαφορετική ταξινόμηση με βάση την Κ.Δ.Π. 90/90, δεν επηρεάζει, κατά την άποψή μου, κατά οποιοδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8.

30 Εκείνο που άλλαξε με την Κ.Δ.Π. 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ' εκλογή, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ' αρχαιότητα. Με άλλα λόγια, η κλίμακα της βαθμολογίας δεν επηρεάζει τη

35 βαθμολογία αυτή καθ' εαυτή, αλλά η βαθμολογία καθορίζεται από τους Κανονισμούς σε ποια κλίμακα εμπίπτει, βάσει της οποίας κλίμακας καθορίζονται οι διαβαθμίσεις των κρίσεων. Επομένως, κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς.

40 Εξάλλου, κανένα δικαίωμα δεν δημιουργήθηκε ή αποκρυσταλλώθηκε για τον αιτητή, αλλά, απλώς υπήρχε από μέρους του μια απλή προσδοκία ότι θα τύγχανε προαγωγής όταν θα κρινόταν, αν δεν άλλαζαν οι

Κανονισμοί (βλ. Κυριακοπούλου, Διοικητικό Ελληνικό Δίκαιο, έκδοση 4η, τόμος Α, σελ. 94-95, *Stavrou & Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 276, *Τουμάζου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 342/89, ημερ. 4.12.89, *Φλωρίδης & Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 399/90 & 467/90, ημερ. 22.4.92). 5

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται περί απλής προσδοκίας, γιατί οι αξιολογήσεις του αιτητή δεν του δημιουργούσαν δικαίωμα προαγωγής. Ένα τέτοιο δικαίωμα, τότε μόνο, αποκτάται ή αποκρυσταλλώνεται, όταν ο αξιωματικός κριθεί προακτέος, παρόλο που και πάλι δεν δύναται να προαχθεί αν δεν υπάρχει κενή θέση στο βαθμό που προορίζεται. Τούτο ίσχυε με τους καταργηθέντες Κανονισμούς και τούτο ισχύει με τους ισχύοντες Κανονισμούς (βλ. Κ.Δ.Π. 118/81, Καν. 11(1) (2), (3) και Κ.Δ.Π. 90/90, Καν. 16(1), (2) και 27(1)). 10 15

Ο αιτητής, παρά τις αξιολογήσεις του παρελθόντος, εδικοιούτο κρίσης και κρίθηκε προακτέος, με την κρίση του Ιουλίου του 1990 (βλ. Καν. 27 της Κ.Δ.Π. 90/90). 20

Επομένως, όταν το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων προέβη στην κρίση του αυτή, η κρίση θα έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία, να διενεργηθεί με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της, άσχετα αν οι αξιολογήσεις έγιναν στο παρελθόν με βάση τους καταργηθέντες Κανονισμούς, πράγμα το οποίο και έγινε. Επειδή δε η βαθμολογία του αιτητή ήταν 8, ορθά θεωρήθηκε "καλός" και ορθά κρίθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα. 25 30

Συνελώς, ούτε και τα περί αναδρομικότητας επιχειρήματα του δικηγόρου του αιτητή ισχύουν, ούτε και τα περί αντισυνταγματικότητας, γιατί οι σχετικοί Κανονισμοί με το να αλλάξουν το επίπεδο της προαγωγής, με τη δικαιολογία του δυσμενούς επηρεασμού κεκτημένου δικαιώματος του αιτητή, δεν στοιχειοθετούν επέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στο έργο της διοίκησης. 35 40

Είναι επίσης ανεδαφική η εισήγηση πως οι Καν. 30(5) και 41(2) της Κ.Δ.Π. 90/90 είναι ultra vires στο Νόμο, γιατί

οι διατάξεις των άρθρων 11 και 27(2)(β) του Ν. 33/90, στις οποίες γίνεται πρόνοια για το θέμα της προαγωγής αξιωματικών, δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για τη 5 ρύθμιση του θέματος των προαγωγών.

Όσον αφορά τη μη πρόβλεψη δυνατότητας ιεραρχικής προσφυγής κατά των αποφάσεων του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων και την εισήγηση του δικηγόρου του 10 αιτητή περί παράβασης του άρθρου 28.1 του Συντάγματος, περί της αρχής της ισότητας, συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως, έχει νομολογηθεί πως το άρθρο 28.1 του Συντάγματος δεν 15 περιλαμβάνει την έννοια της επακριβούς αριθμητικής ισότητας, αλλά διασφαλίζει, μόνο, εναντίον αυθαίρετων διαφοροποιήσεων και δεν απόκλεισε εύλογες διαφοροποιήσεις, οι οποίες γίνονται λόγω του ιδιάζοντα 20 χαρακτήρα των πραγμάτων. Επίσης, συμφωνώ ότι, δυσμενής διάκριση δύναται να εγερθεί, μόνο, μεταξύ προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες και ότι, το βάρος της απόδειξης της δυσμενούς διάκρισης βρίσκεται στο πρόσωπο που την επικαλείται.

Στην υπό κρίση περίπτωση ουδεμία δυσμενής διάκριση 25 δημιουργήθηκε. Ο αιτητής, δε, τελεί υπό τις ίδιες συνθήκες με τους αξιωματικούς που κρίνονται από το Συμβούλιο Κρίσεων, του οποίου οι κρίσεις προσβάλλονται με ιεραρχική προσφυγή και ο αιτητής έχει τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους ομοιοβάθμιους συναδέλφους 30 του.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσβαλλόμενη απόφαση του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων, και η επικύρωσή της από το Υπουργικό Συμβούλιο, κρίνεται 35 ορθή και νόμιμη και δεν βρίσκω ότι υπήρξε οποιαδήποτε πλάνη ή άλλη αιτία που να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη πράξη 40 επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.